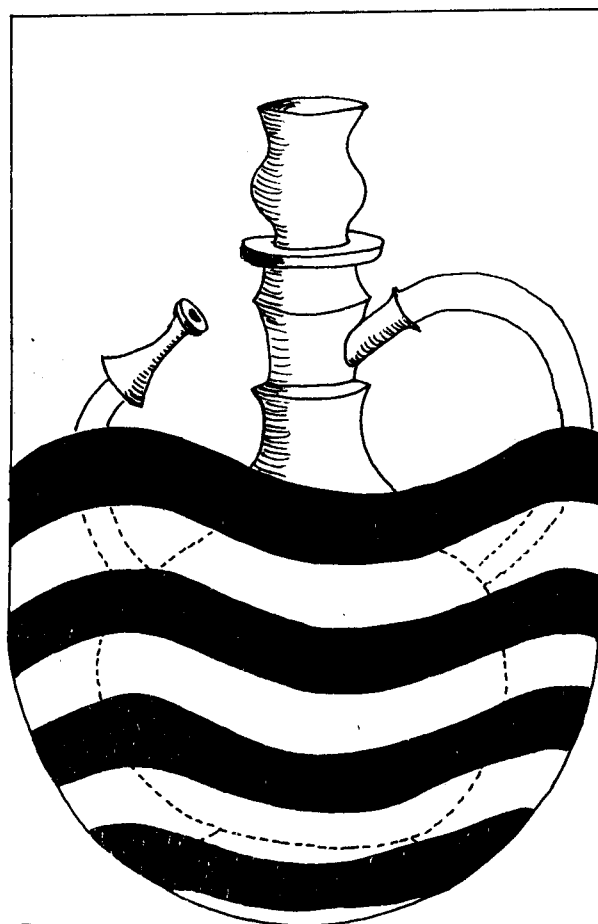

Margileh

4^e Lustrum

Lustrumboek.

Uitgegeven ter gelegenheid van het 4-de lustrum

van het borrelgenootschap

Nargileh.

22 april 1983

Een uitgave van de samenstellers.

1-ste geheel gewijzigde en herziene druk.

Niets uit deze uitgave mag worden gebruikt,
vermeld, overgenomen etc., etc., zonder
toestemming van de samenstellers.

"Tot Straks"

Heden 5 mei 1961, werd geboren uit
de nevelen van geest en alcohol

Nargileh

Hij borrelt in jeugdige overmoed, heeft
reeds een troebele kijk op het leven
en een frisse tegenzin in de dufheid van
zijn omgeving.

Namens de leden van 't borrelgenoot-
schap Nargileh:

F. Mientjes, dictator
G. Gartz, opperschenker
J. Huizinga, voorproever

Lustrumboek!?

Bij het verschijnen dezes, kun en mag je de vraag stellen omtrent de juistheid van voornoemde titel. Bij een korte, ondiepgaande analyse van het woord lustrumboek kun je tot de volgende slotsommen komen.

Lustrumboek: Nemen wij het eerste deel van het woord lustrumboek in ogenschouw, dan beperken wij ons tot Lustrum.

Dit betreft een viering binnen Margileh die veelal eens in de vijf (ooit vier) jaar plaatsvindt en altijd toevalligerwijs samenvalt met de diës natalis van dat jaar. Deze diës natalis trekt daaruit dan altijd haar eigen conclusies aangezien zij weet dat haar viering bij de lustrumviering in het niet valt of op de achtergrond gedrukt wordt.

Vandaar ook dat zij in zo'n jaar haar viering overslaat om ruim baan te verlenen aan de lustrumviering.

Lustrum heeft voor het laatst plaats gehad in het jaar dat de 19-de diës natalis gevierd had kunnen worden, en het eerstvolgende lustrum zal niet eerder plaats hebben dan wanneer de 24-ste diës natalis eigenlijk gevierd dient te worden.

Daar wij momenteel in een periode verkeren waarbij de 22-ste diës natalis voor de deur staat kan ik mij verdomd goed voorstellen dat de diës natalis het woord lustrum niet wil horen!

Er is dan ook geen sprake van lustrum in deze tijd (dit ter geruststelling van de diës natalis) en dit zal ook het volgende jaar nog niet plaats vinden.

Conclusie over het eerste deel van het woord lustrumboek: Lustrum, dit is geheel niet op zijn plaats en kan beschouwd worden als Renysationistisch.

Lustrumboek: Nemen wij het tweede deel van het woord lustrumboek bij de kop, hetgeen ons noopt ons te beperken tot het woord

boek: Wie heeft er ooit zo'n boek gezien !
Deze folder mag het woord boek toch niet dragen? Dus een ander woord. Het woord folder is reeds gevallen en als wij dat dan ook laten liggen kunnen wij verder uitwijken naar het woord "paper" hetgeen zou leiden tot lustrumpaper. Hierachter kunnen de samenstellers zich echter niet scharen. Een boek mag dan volgens van Dale geen minimum formaat hebben, ook niet wat betreft het aantal bladzijden maar zelfs een a(d)-spirant lid moet kunnen inzien dat dit geen boek is.

Conclusie: De term boek riekt naar corruptie, kan daarom wel eens beschouwd worden als een prijsopdrijvend element en is daarom dus verwerpelijk en nysitair.

Voorts willen wij nog een klein stukje wijden aan de samenstelling. Dit lustrumboek was beslist een lustrumboek geworden, ware het niet dat tal van personen ook na een stuk of wat herinneringen er toch nog in geslaagd zijn om te vergeten dat ook zij hadden toegezegd om een bijdrage (niet in financiële zin doch in geschreven zin) aan deze uitgave te leveren. Ook de grote aantallen foto's die opgestuurd zouden worden liggen op de diverse trappen nog in een inmiddels vergeelde enveloppe klaar om vanavond nog verzonden te worden.

Dit noopte ons er toe om met alle respect voor degenen die zich wel aan hun toezeggingen hebben gehouden, en wel de moeite hebben genomen om een artikel te schrijven en foto's op te sturen (Nico, bedankt!), hen te bedanken en toch een "lustrumboekje" uit te brengen.

U zult zich misschien heel voorzichtig afvragen: "Ja, maar dient de lustrumboekcommissie toch ook niet een heel klein beetje haar hand in eigen boezem te steken?"

Dit is een goede vraag!

Ons antwoord hierop is: "U heeft volkomen gelijk, de lustrumboekcommissie dient volledig haar hand in eigen boezem te steken!"

Tot slot hebben wij voor alle afvragers nog

een geruststellende mededeling: ER IS GEEN
LUSTRUMBOEKCOMMISSIE.*
Wat het 4-de lustrum betreft is er ook nooit
een LBC geweest, misschien kan er voor het
5-de lustrum een LBC komen

"Dictator, dat U spoedig moge vallen!"

De samenstellers,
Ton Speekenbrink en Maarten As.

*)hierna te noemen: LBC

Harmelen, 30-5-1980.

NARGILEH, EERSTE LUSTRUM 1965.

De aanloop en de voorbereidingen van het eerste lustrum van Nargileh geschiedde in nevelen van rook en alcohol. Het Nargilehaanse Diktatorium rookte ook in die tijd al regelmatig een "zware (water-) pijp" en de Bokma vloaide hevig. Het was in deze periode, dat het symbool van de nargilehaanse macht, de Kruik, wellicht door bovengenoemde nevelen van rook en alcohol, enige brosheid was gaan vertonen. Dit kwam heel duidelijk aan het licht toen de Kruik met een naar achteraf bleek, ontoelaatbaar hoge snelheid, op 'n hoofd uit het verzamelde plebs te pletter sloeg (blijkbaar iemand met een degelijke plaat voor z'n kop). De scherven, waarvan er vele spontaan waren ontstaan, werden zorgvuldig verzameld en het was vanaf die tijd dat stukjes ervan werden gebruikt voor de versierselen behorend bij de NASCHALM JEKSAP, waarin reeds vele prominente nargilehanen zijn benoemd.

De nargilehaanse geest deed alom zijn invloed gelden, de Bokma vond zijn weg en werd geprezen en de Nysische hoogten werden spontaan en veelvuldig bereikt. De harem groeide dan ook als nooit tevoren. Het Diktatorium was zeer druk, doch aangenaam bezet met de gebruikelijke inwijdingsceremonies, het uitreiken van kameelzadels, tot in de verste uithoeken van het land.

Dit alles vormde een vruchtbare bodem voor een onstuimig doch waardig lustrum feest. De lustrumcommissie bestond uit, als ik me (na 15 jaar) goed herinner, Gerard Poodt, Jeen Wouda, en Chris Timmermans. Wellicht omdat in die dagen de liederen "Warum ist es am Rhein so schön" en "Vater Rhein" veelvuldig werden gezongen en omdat "die Haremmädel" onstuitbaar "lustig" en de nargilehaanse "Burschen" altijd

onstuitbaar "durstig" waren (en altijd gebleven zijn) is na zorgvuldig beraad besloten de hoogtepunten van het lustrum op een feestelijk aangekleed pleziervaartuig op de Rijn te laten plaatsvinden.

Het feestprogramma zag er ongeveer als volgt uit:

- Reis per bus Eindhoven-Arnhem heen en terug met
- Tussenstops voor het lessen van de steeds weer terugkerende dorst
- Boottocht Arnhem-Rhenen met uitgebreide receptie in nargileh stijl
- Diner, inclusief vleiene zowel als revolutionaire en anarchistische spraakwatervallen, in een gezellig restaurant in Rhenen
- Feest op de boot tussen Rhenen en Arnhem.

Mede dankzij het vastberaden en doeltreffend optreden van onze Orde-commissaris Peerke Hezemans, zijn de festiviteiten zonder ernstige ongeregelheden of ongelukken verlopen. Wel dient te worden vermeld dat enkele feestgangers, het feest was nog maar nauwelijks begonnen, zich nog maar net van de verdrinkingsdood hebben kunnen redden. Ook wil ik nog gaarne vermelden, dat tijdens het eerste lustrum het nargilehaanse Diktatorium zich voor het eerst heeft gehuld in de toepasselijke gewaden van de "rasechte Turken in hele lange jurken", gemaakt door Ria van Kessel, de haremdame van onze Opperschenker.

Zoals reeds in een voorgaande lustrum-gids beschreven, werden tijdens dit eerste lustrum de bekende hoogten duidelijk overschreden en het schijnt heel lang te hebben geduurd tot dat al de geproduceerde alcoholische nevelen waren gecondenseerd en met het Rijn-water naar de zee waren afgevoerd.

Voor een ieder, zeker ook voor het onvolprezen harem, zijn de festiviteiten weliswaar afmattend, doch beslist zeer aangenaam geweest.

Namens het eerste lustrum Diktatorium,
Diktator Nico van Oyen, Opperschenker Thieu
van Kessel, en Voorproever Peter Verberne,

Nico van Oyen

Het derde Lustrumdiktatorium.

De voorbereiding voor het derde lustrum kenmerkte zich door de meest wilde plannen. Een van deze plannen was het schrijven van een stuk cabaret en het geven van een optreden in de schouwburg die we voor dat doel een avond (huur f1800,- per avond) zouden afhuren. Een tweede plan was het organiseren van een forse hoeveelheid geld. Wanneer al het geld ook daadwerkelijk binnen was gekomen was dit het eerste gratis en geheel verzorgde lustrum op de Costa del Sol geworden. Helaas. Er zijn tweehonderd bedrijven geselecteerd op financiële draagkracht en aangeschreven met de mededeling dat we een lustrum organiseerden en of ze maar zo vriendelijk wilde zijn om een bedrag variërend van f200,- tot f1000,-, afhankelijk van de door ons bepaalde draagkracht, wilde overmaken.

De reacties die we kregen variëerden van geen reactie tot wij maken g.v.d. zelf wel uit wat we jullie geven en hoeveel enz. enz. tot wij zijn U zeer erkentelijk voor het recht dat U ons verleent om mee te mogen doen aan sponsoring van Uw lustrum. Helaas -lang verhaal- jullie krijgen lekker toch geen geld. De enige die reageerde was Bokma met 18 flessen. Gevolg van dit alles een kast vol wilde plannen, we hadden ons als belangrijk gerekend en een kas die leeg was.

Echte Nargelihanen zijn inventief en niet zo weinig ook, vandaar dat iemand twee weken voor het lustrum, met een uitgewerkt plan aankwam, het geheel was in 20 min. geregeld, dat we een plataan -Agac Nargilianac- 12 m hoog van de T.H. konden krijgen, deze boom kon gratis vervoerd worden door een transportbedrijf en zou aangeboden worden aan de bevolking van Eindhoven. Er was binnen de kortste keren een optocht versierd, compleet met ezels die slechts de verkeerde kant op wilden.

Deze boom is aangeboden aan een wethouder -de naam zullen we niet noemen, hij zou zich gevleid kunnen voelen- die zo onder de indruk raakte van het gehele gebeuren optocht, boomplaatsing en receptie na afloop in het koetshuis, dat hij nysisch zeer hoog onder de arm van zijn vrouw moest worden afgevoerd.

Na de receptie en boomplaatsing verplaatste de gehele stoet zich naar Heeze zo goed en kwaad dat ging. Vooral de mensen van de Bokmaproeverij die ook aanwezig waren op de receptie, hadden veel problemen. Onder ander de voorproever, ene P.H. (onder vernoemd), deed onderweg een poging om een boksprong te maken over een prullebak, maar vergat dat hij een kaftan aanhad i.p.v. een broek.

Dit lustrumdiktatorium, werd van zijn dagelijkse bezigheid verlost door een diktatorium dat slechts even de taak over wilde nemen i.v.m. een dienstreisonderbreking van het zittende diktatorium. Het resultaat was dat het "tijdelijk" diktatorium de volle rit uit heeft gezeten. Vandaar, laat de kruik de kruik.

P.S. De boom is geplaatst op 250 bokmaflesbodemsafstand van het stadhuis, gekeken in werkelijke richting.

Herman Bessels:	Dictator
Piet Heynen:	Voorproever
Theo Heldens:	Opperschenker

Het 4-de Lustrumdiktatorium.

!

Het twaalfde Dictatorium, 1970-1971

Zoals goede lezers -of moeten wij bij T.H.-studenten over analytische lezers spreken- al ontdekt hadden, ontbreken er in de twee vorige lustrumboeken de verslagen van het 4-de, 8-ste, 12-de en 16-de Dictatorium. Hoewel het natuurlijk de bedoeling was dat deze reeks en traditie voortgezet zou worden, heeft het 16-de Dictatorium in het vorige boek kennelijk niet kunnen weerstaan aan de aandrang van de toenmalige lustrumboekcommissie. Wij moeten daarnaast konstateren dat ook de huidige commissie zich van de domme houdt t.a.v. deze traditie.

Hoewel wij reeds lang reünist zijn en ons niet meer geroepen voelen om Nargileh te onderwijzen, meenden wij toch om met het voorgaande te moeten beginnen. Wij hebben verder besloten om, ondanks de door ons zeer gewaardeerde traditie, in dit lustrumboek toch een tipje van de sluier van het jaar '70/'71 voor u op te lichten.

Zoals aan het eind van elk Nargilehaans jaar, was ook bij ons het dictatorium zwaar toe aan een nieuwe verschijningsvorm. Daar elke oude verschijningsvorm meent dat zij zich teweer moet stellen tegen haar vermeende opvolgster, lieten wij haar (uiteraard) volledig onkundig over onze plannen en wij probeerden haar zelfs op een verkeerd spoor te zetten. Wij slaagden daar zo goed in dat velen na onze geslaagde revolutie erg verrast waren door de nieuwe verschijningsvorm!

Daarvoor ondernam de oude verschijningsvorm nog een poging om, door inkompleet op de borrel te verschijnen, zich van het medelijden van het plebs te verzekeren. Dit leverde haar echter niets op en wij maakten toen ook maar meteen korte metten met haar.

Elk Dictatorium is zeer goed op de hoogte van alles wat er geschreven staat in het Heilige Boek. Onze navorsingen naar de oorsprong van

Nargileh bracht aan het licht dat de Dictator weliswaar alles weet, maar nergens staat geschreven dat hij daar voortdurend blijk van moet geven. Integendeel, was onze mening, dit is erg hinderlijk voor al die plebejers die er toch maar de helft van begrijpen. Wij konstateerden vervolgens dat de opkomst op de borrel zeer groot was en de gesprekken zeer geanimeerd; dat ook het plebs overvloedig geestrijk vocht tot zich nam (het Dictatorium doet dit al vanaf de oudste tijden) en dat na de borrel iedereen slechts met grote moeite van Nysa en van elkaar kon scheiden.

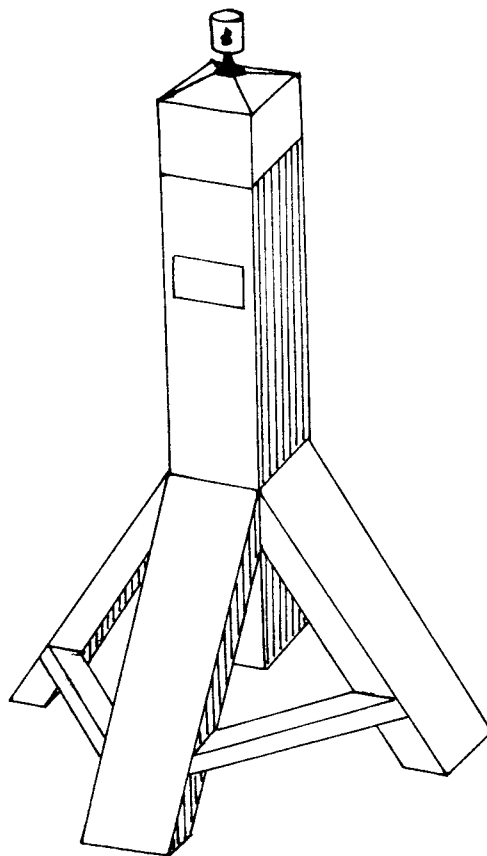
Talrijke kommissies zorgden ervoor dat al de voor Nargileh wenselijk geachte evenementen voortreffelijk georganiseerd werden, de diës zelfs meer dan voortreffelijk. Achteraf bezien is het nu nog verbazingwekkend dat "Neerlands Hoop" voor ons kwam optreden. De diëskommissie (Cees v. Mourik, Joop v.d. Leeuw en Thijs Engels) had toegestaan dat ook de vrienden en kennissen van de Nargilehanen deze voorstelling, tegen een kleine vergoeding, mochten bijwonen. Als de kommissie niet ingegrepen had, was er zelfs een dubbele hoeveelheid "stoelen" verkocht; wij hebben dan ook nog nooit zo'n goedkope diës gehad! Stuitend was wel dat de artiesten een fles overheerlijke Bokma, publiekelijk aangeboden, versmaadden. (Wij zullen het hen vergeven, vergeten doen we het niet. Zij hebben het later zonder de Dictatoriale zegen moeten stellen; aan hun succes is inmiddels dan ook een eind gekomen).

Ons jaar kent natuurlijk eveneens een einde; dit was echter nogal smadelijk omdat de harem er mede de hand in gehad heeft. Het feit deed zich namelijk voor dat onze ~~onvervangbare~~ Voorproever -die zelfs een Noorse dienstreis had ondernomen om de oorsprong en/of eventuele verspreiding van ons geestrijk vocht na te gaan- voornemens was om zijn favoriete harem-dame tot zich te nemen. Van haar kant wou deze dame hem kennelijk helemaal voor zich alleen hebben. Enige plebsleden zijn dan ook waar-

schijnlijk bezweken voor haar smeebbeden (hebben zich door haar laten verleiden?) om pal voor de geplande datum een revolutie te ontkenen.

Als Nargileh zich zó door de harem laat beïnvloeden, dan is zij Ons ook niet langer meer waardig!

Peer Zweers: Dictator
Henny Bouman: Voorproever
Wybren Jouwsma: Opperschenker

Harem in Nysa.

Nee, gelukkig nog niet, maar de afgelopen vijf jaar zijn wel enkele pogingen ondernomen door subversieve elementen om het een en ander erdoor (of erin) te krijgen.

In de loop der jaren heeft de harem uit haar gelederen meerdere delegaties richting nysa gestuurd. Met zachte, doch onverbiddelijke hand, kregen ze een gratis retour. Er zijn toen wel pogingen ondernomen om ook een soort nysa te creëren, maar verder dan een diktatorium, pardon diktatricium, zijn ze niet gekomen. Deze laatste kunstgreep bleek echter wel een succes te zijn, temeer omdat het toevallig (?) samenviel met de bruiloft van een populaire koffiebarkeepster. Maar al met al bleven de verhoudingen op een plezierige manier gespannen.

Toen eind 1976 er een lichte verflauwing op de borrel merkbaar was heeft ondergetekende een studente van ons aller TH geïntroduceerd. Er waren weddenschappen afgesloten hoeveel minuten, ja zelfs seconden, dit potentieel aspirantlid het op de borrel uit zou houden. Man, man, man, wat was dat een vergissing. Borrels lang was ze niet weg te slaan (ze was sterk) of weg te praten (ze was ook goed van een riem gesneden). Op waarlijk handige wijze wist ze de verschillende plebejers tegen elkaar uit te spelen. Ten einde raad werd een echte ledenvergadering bijeen geroepen. Onder de uitstekende leiding van een bezadigd reünist is toen de discussie losgebroken. Strijdlustig zat de betreffende haremdame klaar om alle tegenwerpingen van de tafel te vegen. Edoch, het gezonde verstand zegevierde. Allereerst zij eruit, zodat er gepraat kon worden. Maar toen waren we er nog niet. Er bleken nogal wat motieven voor en tegen te zijn. Zelfs de rechten van de mens en de conventie van Genève bleken aan bod te komen. Met 15 stemmen tegen en 10 voor vrouwen op de borrel was het leed voorlopig geleden. Het moest overigens

gezegd worden dat ze op een bewonderingswaardige nargilehaanse wijze afscheid heeft genomen en op een soort dienstreis werd gestuurd met een EHBO opdracht:

Eerst H.B. opsporen. Tot mijn grote schrik hingen enige tijd later op de TH en in de stad tientallen affiches met opsporing verzocht, compleet met foto. Het diktatorium tooide zij tenslotte met haar diverse interpretaties van O.B. Tot hun verbazing zagen ze wat een O.B. met een O.B.tje kan doen.

Het leed was hiermee echter nog niet geleden. Twee jaar later deed een ander lid van het diktatorium opnieuw een poging. Deze keer serieus genomen en verdomd, borrels lang niet weg te krijgen.

Alweer een ledenvergadering. Of dit een echte was is me nog steeds niet duidelijk. Het grootste gedeelte van de discussie ging over de vraag of dit een echte vergadering was, wie er mogen stemmen, welke waarde aan een stemverhouding gehecht kon worden, en hoe een vergadering eigenlijk uitgeschreven kon worden. Besloten werd om maar gewoon door te gaan en een aparte vergadering aan deze punten te wijden. Gelukkig is die nog niet gekomen.

Het resultaat was overigens dat er nog steeds geen vrouwen toegelaten worden op de borrel. Dit waren zo'n beetje de belangrijkste feiten van de afgelopen vijf jaar. Nu een blik op het heden en de toekomst.

De laatste tijd worden regelmatig haremdames gekonstateerd in nysa. Vooral de eerste haremdame ontplooit nogal wat activiteiten. Gelukkig wijkt haar gedachtenpatroon af van dat van de gemiddelde plebejer. Met een boze blik (van haar) en een kwinkslag (van het plebs) staat ze vlot aan de buitenkant van de deur. Geen problemen dus. Wel is er iets nieuws gekonstateerd op het laatste lustrum. Er waren opvallend weinig haremdames van de gewone leden, maar die er waren hebben dat laten weten ook. Tot zelfs in bad worden tegenwoordig argeloze plebejers achtervolgd. Een hint voor

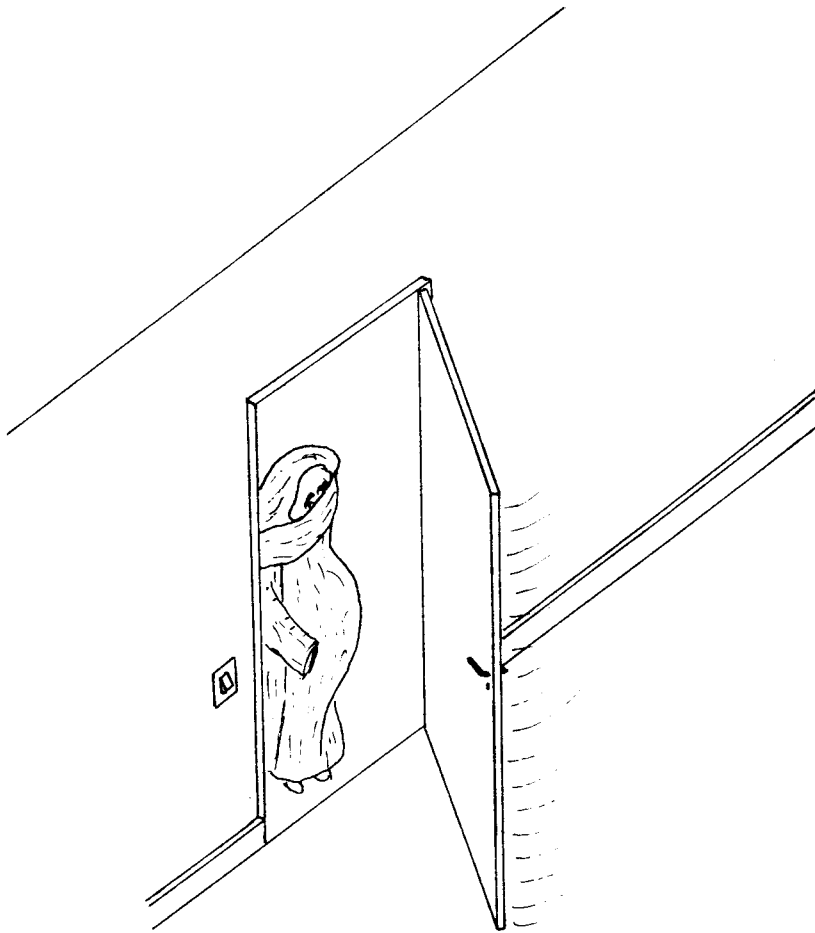
de toekomst:

Gewoon de deur dichthouden en er zullen geen vrouwen op de borrel komen.

Ik zal besluiten met een oud Turks gezegde, dat zelfs aanleiding heeft gegeven tot een aantal prachtige gedichten:

Vrouwen zijn als bokma, lekker maar vluchtig.

H. Brekelmans.

Nargilehaans Voetbal

Dit is een oud Nargilehaans balspel, dat gespeeld wordt door zeven à elf Nargilehanen die individueel een Brownse beweging maken op een grasveld met als tegenspelers een doorgaans zeer gedisciplineerd team dat over voldoende reserve spelers beschikt.

Het doel van dit spel is volgens de diktator het bewerkstelligen van een rustige borrel. Niets is echter minder waar; de Nargilehaanse voetbalcommissie ziet in dit spel een prima middel om eventuele subversieve elementen wat meer stootkracht bij te brengen en om minder dorstlustige borrelgangers tot een grotere borrelcapaciteit te verleiden.

Hoe wordt dit spel gespeeld?

Er is enige verwarring ontstaan omtrent de te hanteren spelregels, mede omdat dit spel grote overeenkomst vertoont met het spel dat de gemiddelde cafébezoeker wekelijks via radio en televisie krijgt voorgeschoteld.

Deze schijnbare overeenkomst wordt nog versterkt doordat onze tegenstanders zich kennelijk ook aan deze geheel afwijkende spelregels houden. Deze hybride vorm van het spel moet echter als een afgeleide, en niet meer dan dat, van zijn Nargilehaanse oervorm beschouwd worden. Het zou teveel gevraagd zijn alle verschillen uit te leggen, mede omdat de Nargilehaanse spelregels van wedstrijd tot wedstrijd variëren.

Er zijn echter enkele duidelijk in het oog springende verschillen zoals daar is de afmetingen van het veld. Het speelveld bestaat uit een rechthoek met een korte en een lange zijde of een vierkant.

De lengte van de korte zijde wordt bepaald door de afstand die de gemiddelde Nargilehaan nodig heeft om zijn haremdame in te halen; die van de lange zijde is de maximale afstand die een Nargilehaan kan afleggen zonder aan een borrel te denken.

Het zal duidelijk zijn dat deze maten nogal

variëren, mede onder invloed van de maanstand en andere natuurverschijnselen.

Een andere duidelijke afwijking is het houten raamwerk, vaak ten onrechte "doel" genoemd, en tegenwoordig vrijwel altijd opgesteld aan de beide korte zijden van het veld. Bij de Nargilehaanse oervorm mag dit slechts één houtconstructie zijn die aan lijzijde van het veld dient te worden opgetrokken.

De afmetingen hiervan worden als vanouds bepaald door de ruimte nodig stropen op te kunnen hangen in welke het diktatorium ruim zou moeten kunnen hangen.

Typisch Nargilehaanse trekjes zijn:

De scheidsrechter

Deze is bij Nargilehaans voetbal niet per sé noodzakelijk, en als hij er dan toch is moet hij door alle spelers genegeerd worden, waarbij men niet uit het oog mag verliezen dat zijn enige taak is het verzorgen van de muzikale omlijsting van de wedstrijd.

Het schoeisel

Het valt niet te ontkennen dat moderne voetbalschoenen voorzien van stevige noppen van nut kunnen zijn bij een direkte konfrontatie met de tegenstander. Echter het originele Nargilehaanse voetbal wordt gespeeld op een eenvoudige lederen molière voorzien van een stalen teenstuk, vergelijk de "veiligheidsschoen".

De bal

De moderne voetbal lijkt qua materiaal en qua vorm op de Nargilehaanse; deze laatste is echter vele malen groter. Ballen met Nargilehaanse afmetingen treft men tegenwoordig nog wel eens aan op onze vaderlandse stranden, zij het dan van inferieure kwaliteit en meestal voorzien van het opschrift "NIVEA".

De kleding

Afgezien van schoeisel en shirt zijn hier geen regels voor. Wat het shirt betreft moeten zowel spelers als tegenstanders een identiek shirt dragen. Verder strekt het tot aanbeveling geen hoofddekseel te dragen; ook is gebleken dat brillen een geliefd mikpunt zijn.

De verzorger

Ook het Nargilehaanse voetbal kent het begrip "verzorger". Bij het huidige voetbal besprekent de verzorger het voorhoofd van de geblesseerde d.m.v. een natte spons.

Dit is echter puur symbolisch.

De nargilehaanse verzorger heeft geen spons, maar beschikt over een niet gering aantal emmers water.

Stort er nu iemand geblesseerd ter aarde dan zal de verzorger onmiddellijk reageren door aan te komen snellen met een emmer water.

Voordat hij de geblesseerde bereikt heeft is deze doorgaans snel opgestaan en trekt een sprint, er voor zorg dragend zeker zo'n vijf passen voor de verzorger te blijven in een poging alsnog aan een nat pak te ontkomen.

De coach

Zeer zeker is er bij het Nargilehaans voetbal een coach aanwezig. Niet zozeer om zijn spelers aanwijzingen te geven; die hebben het toch te druk met het geven van aanwijzingen aan de tegenstanders; maar vooral om op willekeurige tijdstippen spelerswisselingen toe te passen bij de tegenpartij teneinde een zo'n zwak mogelijke formatie te verkrijgen. Het aantal spelerswisselingen is onbeperkt.

Een andere duidelijke afwijking is: het doel. De speler die zich doorgaans hierbij in de buurt ophoudt en tegenwoordig, overigens volkomen ten onrechte, doelverdediger wordt genoemd is beslist niet de verdediger van het "doel".

Neen; het is nl. bij Nargilehaans voetbal de bedoeling deze speler dermate krachtig met de bal te raken dat hij de eerstkomende tijd niet meer inzetbaar is.

Vandaar ook dat deze speler zich gewoonlijk achter één van de palen terugtrekt als er op het "doel" geschoten wordt.

Of soms zelfs razendsnel het strijdtoneel verlaat om zich het vege lijf te redden.

Dat er in het Nargilehaanse oerspel slechts één "doel" thuishoort moge een verklaring zijn

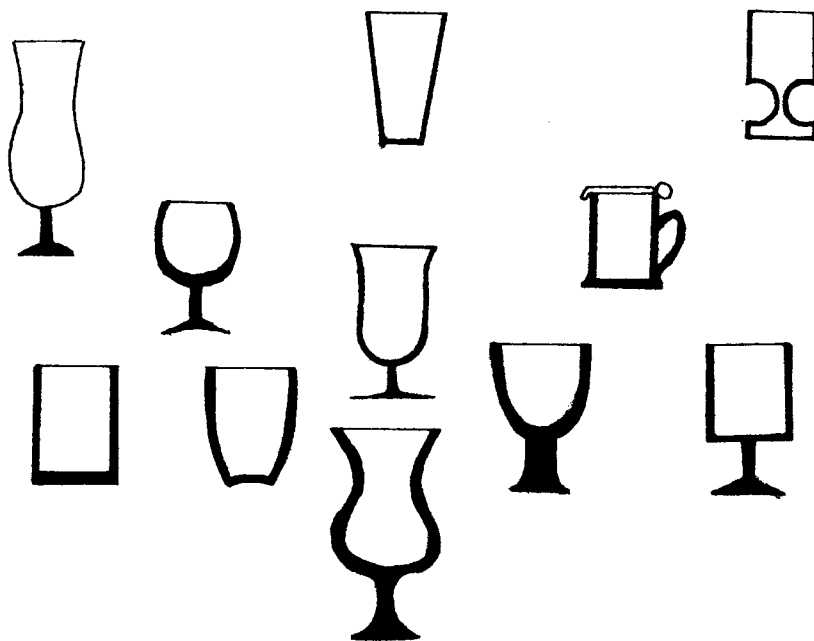
voor het feit dat volgens leken de Nargilehaanse spelers soms zeer verrassend op hun eigen "doel" schieten.

Het zijn dan ook dezelfde outsiders die denken dat Nargileh nog nimmer een wedstrijd won. Wel, wij hebben natuurlijk alle wedstrijden met ruime overwinningen beëindigd; alleen heeft nog nooit iemand de moeite genomen de tegenstander hiervan te overtuigen, omdat het voor iemand die het moderne voetbal kent zeer moeilijk is de Nargilehaanse spelregels te begrijpen. Dit is ook de reden dat onze overwinningen altijd in besloten kring worden gevierd. Op welke gelegenheden dan ook luidkeels het motto van de Nargilehaanse spelers te beluisteren valt, nl.:

Sköpt'um ond'ruut

namens de tuchtcommissie N.V.B.

J. Bakker

Men voelt pas nattigheid als men
droog komt te staan

Om dit droogstaan te voorkomen heeft op 23-4-'80 een Nargileh-inspektieploeg van 26 man (waarvan 2 heremdames en 6 voor de 2-de maal) de 5-jaarlijkse Bokma controle-annex doorsmeerbeurt verricht.

Na een reis vol lauwe koffie, duur bier, dagbladen van regionale kwaliteit, klaverjas van bedenkelijk niveau en een om een moederkaart zeurende blauwpet werd om circa een uur de eerste scherpe neus op station Leeuwarden wakker: De Viskraam! Dapper maakten allen een stevige ondergrond voor een zwaar programma met gebakken vis.

Een eenvoudige doch stevige wandeling bracht ons, Boomsma links laten liggend, bij de Bron en Piet die ons verwelkomde. Na een korte inleiding van meer dan een uur wisten wij alles van:

- 1) de geschiedenis & toekomst van Bokma
- 2) de produktie toen & nu van Jong & Oud
- 3) wie waar wat waarom hoeveel drinkt
- 4) wie waar wat hoe hoeveel produceert
- 5) en nog veel meer.

Na de volgende rondgang wisten wij voldoende: er is nog ruimschoots Bokma om de kans van droogstaan tot beneden de 38%-grens te houden. Een aanstaand ingenieur vertelde mij in de wandelgangen dat hij ruwweg 1214 pallets à 50 dozen à 12 flessen had geturfd, de $\frac{1}{2}$ niet meegerekend. Bravo!

Opeens was het Diktatorium compleet aanwezig, dus werd er onmiddellijk een borrel gehouden daar we dat niet lang meegemaakt hadden.

De Diktator droomde van zich af dat benzine duurder wordt dan borrels, Bokma dus Shell opkoopt en zodoende nog meer internationale tappunten rijker wordt.

Na Waterpijp en Gloeilamp Pop werd aan de heer P.C. Bokma nu een heuse tulband overhandigd, teneinde met passende hoofdtooi in Arabië te kunnen onderhandelen over de Bokma per gallon-prijs. Hierna werd P.C. met het gebruikelijke

ceremonieel Bokman en hield zijn dankwoorden. Vijf taxi's overbrugden de afstand producent-detailhandel, in dit geval een door P.C. uitgeverkoren Chinees. Daar bleek alras de vraag/aanbodverhouding van O.B. ten nadele van de consument door te slaan, hetgeen inhield dat de helft Jonge moest drinken. Maar deze Chinees zal voortaan minstens 2 dozen O.B. in voorraad hebben.

Tijdens de door Piet aangeboden maaltijd werden verwoede pogingen ondernomen andermans eten koud te praten, amuseerde P.C. zich en ons met zijn verhaal over zijn aan Frits Philips verkochte ----- en werd vastgesteld dat data van volgende diës en/of lustra eerst na overleg met P.C. vastgesteld worden, want ook dit jaar is hij weer verhinderd. Het boek Eindhoven 3x ging van diktatoriale handen over naar P.C., die daardoor helemaal op zijn praatstoel kwam te zitten. Op een moment dat de heer Bokma even ademhalen moest, wist de tafelpresident snel een einde aan de maaltijd te maken, waarna wij nog net de laatste trein richting Eindhoven makkelijk konden halen. Hierin was duidelijk de slechte invloed van droogstaan/zitten merkbaar: Blauwpetten en Ajaxsupporters lieten zich niet of nauwelijks zien of horen, schaken en klaverjassen zakten beneden het bedenkelijkste peil, terwijl zelfs enkele Nargilehanen in plaats van de liederen boekbundel uit te zingen probeerden te slapen.

Vervolg over 5 jaar.

Opgave volgende controle-annex doorsmeerbeurt bij Diktatorium.

Jan de Vogel.

"N.S." 80

Het was weer eens zover dat de aspirantleden, de leden en reunisten een paar uurtjes moesten bezighouden.

Dit lukte ons aardig, want zonder veel trammelant werden de teams α, β, γ , etc. (wat origineel, hè) gegroepeerd m.b.v. een B-B-B spel. (bokma, borrel, bingo)

De strijd die daarna ontstond was zeer enerverend. Een lid van α (kan ook van β, γ , etc. geweest zijn) had de groene kaart gekregen (dus een heerlijke bokma) nadat deze een sierlijke groene neus had opgeblazen (ballon door closetrol). Rode kaarten werden sporadisch uitgegeven (het knippen van 1 m serpentine in confetti van 1 cm.)

Het nuttigen van een bokma borrel met bestek verliep zeer snel. Het eerste team takelde het bestek zo toe, dat de N.S. dit spel maar liet vervallen.

In de pauzes werd de meeste tijd gebruikt (verbruikt) om een x-aantal flessen bokma te ledigen. Het bierviltjes gooien was een spel dat spontaan ontstond, zo ook het voetwekken (spel met wekker).

Het zakschuiven met hindernissen was het laatste spel waar nog punten mee te verdienen viel, waardoor de eindstand werd: $\alpha = \beta = \gamma = \text{etc.}$

De captains van de ploegen kregen ieder een N.S. 80 medaille, zodat deze heren toch nog iets nuttigs hadden gedaan in hun functie. Nadat er enkele flessen bokma met opbod werden verkocht, was N.S. 80 ook financieel een succes.

P.S. 1) Ik hoop dat de volgende generatie aspiranten wat meer tegenspel krijgen, want dat alles zo gladjes zou verlopen had ik in mijn stoutste dromen nog niet verwacht.

P.S. 2) De opzet van N.S. 80 was, dat een ieder zijn eigen carnavalskleding zou maken.

Riny Ypelaar.

Wie ben ik?

Oud ben ik wel, maar toch kan ik mij mijn geboorte nog goed herinneren. Met vele broertjes waren we samen, allemaal gelijk, knus bij elkaar, lekker warm. En we kregen net zoveel te drinken tot we helemaal vol zaten. M'n broers en ik, we wisten het gelijk, dit is ons leven, hiervoor zijn we bestemd.

Toen we wat ouder waren werden we per dozijn de wereld ingestuurd. We hadden nog heel wat te verrichten in ons leven. Veel kan ik mij niet meer herinneren van die reis in m'n jeugd en waar ik toen overal geweest ben, want het was meestal donker. Op het eind van die reis waren we nog met zessen over en kwamen in een mooie kleurige omgeving met zachte muziek. Hier ontmoetten we andere ras- en soortgenoten, maar ook hele vreemden, die van ver kwamen en rare namen hadden. Ook vertelden ze hier 's avonds verhalen hoe anderen in het leven terecht waren gekomen, zoals die Fries die z'n leven lang mee mocht zeilen. Of die chique dure rode Franse; zij paste even niet op, viel, en uit was het met haar droom. Of die stevige Bourgondier die elke nacht met die blonde schoonheid meeging naar bed.

Ja, dit was de mooiste tijd van m'n leven in dit bonte gezelschap. Maar honkvast waren ze niet want elke dag kwamen en gingen er wel een paar. Zo verloor ik ook mijn vijf broers en kwam alleen te staan. Juist wilde ik mijn aangeknoopte verhouding met een struise blonde van de Moezel wat intensiveren toen ruwe knuisten mij weghaalden. Hardhandig verdween ik ergens in en na een afschuwelijke reis vol horten stoten schokken duwen en porren, werd ik liefdeloos met een daverende klap op een tafel gezet. De atmosfeer daar was bedompt, zweterig, lawaaiig en het rook er naar overleden soortgenoten.

Een oorverdovend lawaai ging op toen mijn keel werd omgedraaid en mijn lichaamsvocht

verkwistend wegstroomde. Zo had ik het einde van m'n jeugd niet voorgesteld. Niemand van al die aanwezige lieden scheen mij graag te mogen; er waren er zelfs die mijn vocht weer uitspuugden.

Toen de laatste drup uit mij was verdwenen werd ik wat doelloos heen en weer geslingerd en op het laatst persten ze een te omvangrijk stuk papier door m'n hals. Van kwaadheid maakte ik dit papier meteen bijna onleesbaar met wat stiekem achtergehouden lichaamsvocht. Nu was ik op rijpere leeftijd gekomen en brak een nieuwe periode in m'n leven aan. Meestal was ik alleen, in het donker, lekker rustig. Maar als ze mij dan pakten wist ik nooit wat er met mij zou gebeuren. Meestal was het net als de eerste keer: veel lawaai, hoop geschreeuw, veel daverende klappen op tafel, vals gezang en altijd weer die lucht van overleden (vermoorde?) soortgenoten. Maar soms mocht ik mee naar iets moois en rustigs; een bruiloft, een diner, een zeiltocht. Vandaag komen ze me weer halen, ik hoor ze al komen. Wat zal het worden? Ach, alweer onder de arm van de diktator, alweer een klap op tafel. Nu driemaal op een schouder, en nu, au, word ik gebruikt als peuk-uitdrukker. Maar wat zijn ze allemaal rumoerig, erger dan andere keren. Kijk, daar wordt gevochten -ze komen op m'n baas af. Ha, maar die verdedigt zich dapper en goed- of toch niet -andere handen rukken aan m'n lijf- ik val -wat gebeurt er- ik lig op m'n baas en daaroverheen krioelen wel tien man -ik krijg het benauwd- m'n baas is weg -andere knuisten- of toch niet -nog meer rukken en trekken- dat kan toch niet goed gaan -nu ben ik los- NU BEN IK LOS -ik zweef- ik val -help- KRAK.

CARNAVAL 1981

Om nog een pagina bladvulling in dit lustrumboek te realiseren, is ondergetekende "subtiel" gevraagd om wat te schrijven over de carnavals-optocht.

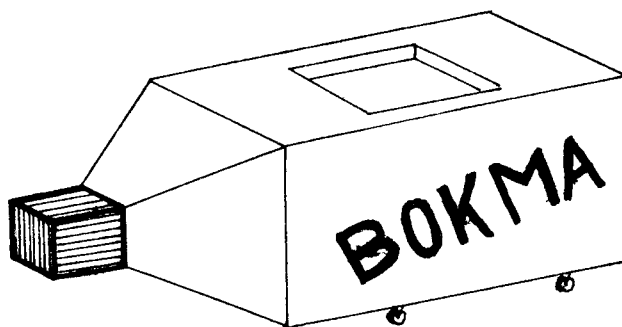
Zoals ieder jaar stond ook dit jaar carnaval weer voor de deur en kwam de carnavalscommissie op het lumineuze idee om niet de geest, maar de dictator in de fles terug te stoppen. Omdat dit, gezien de huidige verschijningsvorm van deze zwaarwichtige persoon, op enige problemen zou kunnen stuiten, werd een fles van wat grotere afmetingen gefabriceerd, van waaruit de dictator het Eindhovense plebs zou kunnen toespreken. De voortbeweging van deze fles geschiedde m.b.v. 2 hulpmiddelen: zwenkwieltjes onder het chassis en het plebs om te duwen.

Toen de dag van de optocht dan gekomen was, verliet het dictatorium de Nysa om gewapend met de onmisbare fles Bokma op het van Gend en Loosterrein plaats te nemen in de fles. Niet gehinderd door het confettikanon wat op ons gericht was, maar wel door de hagel, sneeuw en wat er zoal nog meer naar beneden kan komen, zette de stoet zich in beweging. Het terrein afrijdende, stuitten wij op de overgang naar de Stationsweg op een drempel, waar we met geweld de fles overheen probeerden te duwen. Nu zijn flessen in het algemeen niet zo sterk en ze kunnen zeker niet tegen een groep Nargilehanen.

Om kort te gaan: de wieltjes onder de fles waren hier niet tegen bestand en de vooras ging er dan ook onderuit. Nadat toen de dictator uit de fles was gehesen, werd eerst uitgebreid overlegd over de te volgen reparatieprocedure. Na $\pm$ een kwartier kwam er dan ook iemand op het idee om de zaak maar gewoon weer vast te spijkeren. Aldus geschiedde en na een paar inhaalmanoeuvres zaten we weer in de stoet. Ondanks de kou probeerden we ons warm te houden met de fles op zoveel mogelijk manieren

te laten rondrijden, zodat de dictator, die eerst op een stoel moest gaan staan om in de fles te klimmen, meestal net te laat was met het optillen van zijn rokken en de fles dan onder zijn neus zag verdwijnen. Ondanks deze bezigheden verslechterde de stemming net zo snel als het weer en op een goed moment waren er nog slechts enkele mensen over van de stoet. Aangezien de rest een goed onderkomen had gezocht in de plaatselijke horeca, besloot ondergetekende dit voorbeeld te volgen en kneep er zogezegd tussenuit. De stemming steeg toen alras naar nysische hoogten en het verdere verloop van de dag behoeft dan ook geen verder betoog. Tot slot een Turks spreekwoord:
Al is de fles nog zo snel
de dictator achterhaalt hem wel

Eric Kemperman.

Het leggen van de "laatste steen".

Tot voor kort heeft de bouwkundige wereld aangenomen dat alleen een "eerste steen" van een bouwwerk plechtig gelegd moest worden. Gelukkig begint de laatste tijd hierin een kentering te komen.

Dit is geheel te danken aan het Diktatorium van Nargileh, dat in dit opzicht bezig is baanbrekend werk te verrichten.

Weliswaar moet worden vastgesteld dat de eerste laatste steen heden nog steeds niet gelegd is door de Diktator, toch kan niet worden ontkend, dat er reeds zeer veel zinnigs en nog veel meer onzinnigs, door de Diktator en het plebs hierover is gezegd. Het is aan de opletende lezer, te beoordelen wie het meest hierover heeft gezegd.

Een laatste steen is natuurlijk niet zo maar een steen. Het is een steen met een zeer bijzonder karakter en met zeer bijzondere technische eigenschappen.

Ik zou hier wat meer in detail willen ingaan op de specifieke eisen die moeten worden gesteld aan de "laatste steen".

Wat het karakter van de steen betreft het volgende:

- 1) De steen moet Bokmatisch zijn.
- 2) De steen mag niet nysisch hoog zijn.
(te gevaarlijk wanneer hij los raakt)
- 3) De steen moet revolutiebestendig zijn.
- 4) De steen moet tegen "vrouwen op de borrel" zijn.
- 5) De steen mag niet gebruikt zijn tegen kamelen.
- 6) De steen moet muzikaal zijn.
- 7) De steen moet niet eenkennig zijn.
- 8) De steen mag geen naam hebben.
- 9) De steen moet promesse 24 kennen.
- 10) De steen moet graag "laatste steen" willen zijn.

De technische eigenschappen van de laatste steen die zeker genoemd moeten worden zijn de volgende:

- 1) De vorm van de steen moet die zijn van een drieklisoor, een klis-klis oor of van een ander oor zoals bijvoorbeeld een wurmoor of een lam-oor.
- 2) De afmetingen van de steen moeten aan de wensen van de diktator zijn aangepast.
- 3) Het gewicht van de steen moet zodanig zijn dat de "chef de transport" nog mogelijkheden ziet de steen op zijn laatste ligplaats, staanplaats of hangplaats te krijgen.
- 4) De kleur van de steen moet mooi zijn. Wat mooi is bepaalt de ontvanger van de laatste steen.
- 5) De geur van de steen moet acceptabel zijn voor de voorproever.
- 6) Het materiaal van de steen wordt door de voorgaande eisen binnen zeer enge grenzen bepaald.

Na deze korte inleiding kunnen we overgaan tot de methodologie van het verschijnsel "de laatste steen".

Wanneer er gesproken wordt over een "laatste steen" betekent dit, dat er ook op zijn minst één eerdere steen heeft bestaan. Deze minimum-situatie betekent een eerste en een laatste steen. Deze stenen kunnen wel of niet een onderlinge relatie hebben.

Indien de stenen geen onderlinge mechanische of karakteristieke relatie vertonen zijn ze willekeurig ergens gedropt. (droppen=laten vallen en als U ook van drop houdt moet U maar eens een zak drop halen bij uw drogist, nu het nog kan).

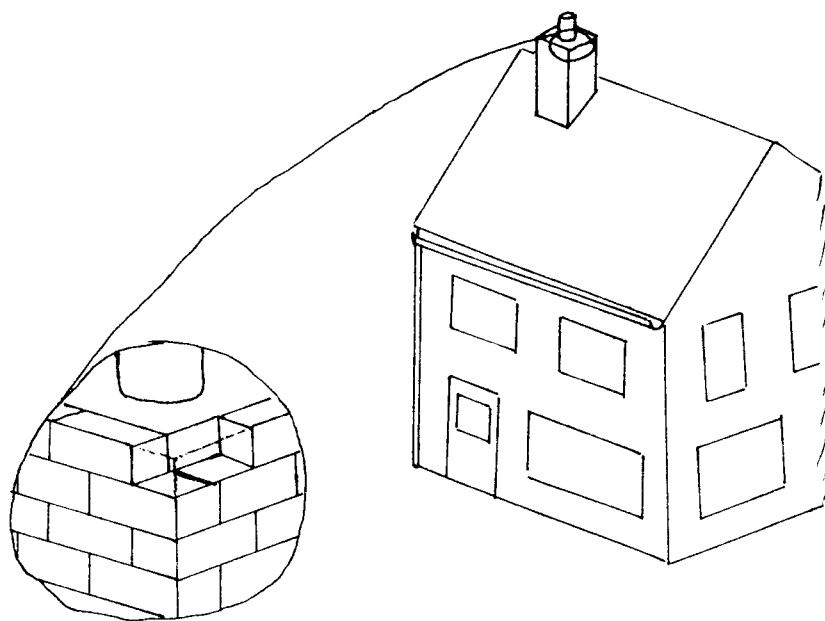
Stenen in een scattered pattern zijn in aus verband minder belangrijk. Stenen die wel verband vertonen, kunnen dit doen in 4 dimensies nl. naast elkaar, in elkaars verlengde, op elkaar of in de nysische ruimte.

Over het algemeen is dan sprake van respectie-

velijk een vloer, een muur, een muur of een
luchtkasteel. Soms is er ook wel eens sprake
van een dak of een pilaar.
Men kan uiteraard dit model van 2 stenen uit-
breiden tot x of n stenen, waarbij dan aan
het uiteindelijke resultaat de mogelijkheid
moet worden toegevoegd van een hoop stenen
of een ingestort luchtkasteel.
Samenvattend kan men dus zeggen dat een "laatste
steen" het tot dan toe ontbrekende element
vormt van een scattered pattern, een vloer,
een muur, een plafond of een pilaar.
Gezien het voorgaande ziet het er naar uit
dat de eerste laatste steenlegging nog wel
enige tijd op zich zal laten wachten.

Jan Hofste.

P.S.: Bij een laatste steenlegging mag uiter-
aard alleen oude Bokma worden gedronken.

NAWOORD.

Na lange tijd gaat het lustrumboek van Nargileh's vierde lustrum eindelijk verschijnen. In dit lustrumboek staan allerlei Nargilehaanse verhalen die kenmerkend zijn voor het borrelgenootschap.

In de voorbereidende fase van het lustrum is voornamelijk de laatste weken hard gewerkt. Als lustrumcommissie wacht je dan maar af wat er komen gaat. Het resultaat van het werk van alle commissies en individuen was een geslaagd lustrum. Dankzij een grote inbreng van Frits Mientjes en het volgzame reünistengenootschap was de bijdrage van de reünisten enorm te noemen. Frits wordt langs deze weg nogmaals bedankt voor het vele werk dat hij heeft verricht om de reünisten te stimuleren naar Brunnisse te komen.

Velen hebben een bijdrage aan het lustrum geleverd, een aantal van hen wil de lustrumcommissie speciaal bedanken, m.n.: Jan Bakker, Paul de Ridder, Ed van Dam, Roelof Brolsma en de hele kindercommissie bestaande uit Paul de Ridder, Jos Hoeberichts, en André Wijnen. Voor ons is het een lustrum geweest dat we niet snel zullen vergeten. Wij hopen dat het vijfde lustrum minstens zoveel deelnemers en sfeer zal hebben als dit lustrum.

Tot ziens op het volgende lustrum of in de nysa.

Op nysische hoogte verblijven wij
Uw 4-de lustrumcommissie
Rob Schmidt
Gijs van Dalen
Ron Ongenae

